

NIEUWSBRIEF

LAURENS & ANNE MARIJE

Reizigers en dromers,

Eigenlijk moet deze nieuwsbrief beginnen met 1 Juli 2024, de datum waarop we 13 jaar getrouwd zijn maar ook de datum waarop we de mail kregen met de vraag of we nog steeds bereid zijn om te dienen bij Mercy Ships. Die morgen hebben we ons eerste uitje als gezin namelijk in de nieuwe auto van de zaak naar de Mcdonalds voor een ijsje. Baby Harper die nog geen week oud is, blijft bij de kraamverzorgster thuis. Jackie vraagt of we haar favoriet van Trinity in de auto kunnen draaien, Living to love. Voor mij valt de tekst opnieuw op: 'living tot love, loving to live' en ik bid in gedachten: 'Heer, als Mercy Ships ons kan gebruiken, dan is het goed.' Het is voor Laurens namelijk al jaren een droom, maar voor mij als huismus vooral een heel spannend idee. Thuisgekomen ga ik een dutje doen met Harper, en als ik wakker ben zie ik een hele blijde Laurens aan mijn bed zitten. Achteraf vertelt hij dat hij best zenuwachtig was, om mij over de mail te vertellen, want een kraamvrouw is meestal niet erg voor rede vatbaar. Maar wonderlijk genoeg voel ik gelijk vrede en rust.

Sollicitatiegesprekken volgen en eind september horen we dat we officieel zijn aangenomen. De eerste vaccinaties hebben we dan al gehaald. En dan spoelen we door naar de dag van de uitzending vanuit de Hervormde Gemeente in Sliedrecht. Deze zondag wordt ook Harper gedoopt. Het is een prachtige dienst die ons bemoedigt tot de dag van vandaag. De reizigerszegen die we als gezin meekrijgen maakt duidelijk dat onze reis nu echt begonnen is: we gaan op weg: 'De Heer moge voor jullie uitgaan.' Het verlangen wat al jaren in ons rijping kreeg, wordt nu met glimpen steeds meer zichtbaar en tastbaar.

10 december

Er komt nu veel op ons af. We kijken terug op een mooi benefiet ontbijt georganiseerd door De Burgemeester. Omdat we een commitment hebben getekend voor 2,5 jaar vrijwillig aan boord te werken en leven, hebben we geld nodig om deze tijd zonder inkomsten, maar wel met kosten te kunnen overbruggen.

We zijn gezegend met mensen om ons heen die ons helpen met de financiële puzzel maken, bladwijzers maken ter promotie, maar ook praktisch door oppas aan te bieden, een pan soep te

IN DIT NUMMER

Missie begonnen!
Een terugblik.

Gebed en dankpunten

Verjaardagen:
Jackie, Kate

NIEUWSBRIEF

LAURENS & ANNE MARIJE

maken, of adventskalenders te verspreiden om het werk van Mercy Ships een gezicht te geven.

De afgelopen weken hebben we non-stop dozen ingepakt zodat onze spullen 5 december mee konden met de boot, die er 8 weken over doet voor hij arriveert in Afrika. Voor de jongste 2 meiden verschepen we zes luierdozen en potten met babyvoeding. Voor elk gezinslid is er ook een verhuisdoos vol met zomerkleding, voor de kinderen alles vast in een grotere maat. Daarnaast is het favoriete speelgoed verscheept, dus James moet het in plaats van met 100 autootjes de komende weken even doen met 20 stuks. Ook de Schleichpaarden van Jackie zijn al begonnen aan de lange reis en voor Kate het houten keukenserviesje want mama houdt erg van een *cappetino* door Kate gemaakt! Maar ook onze linnen gordijnen, beddengoed en Harpers ledikantje worden ingepakt.

We hebben op een zaterdagmiddag nog een fotoshoot aan huis zodat we publiciteitsfoto's hebben voor op de website en social media, en op wonderlijke wijze zoekt de fotograaf precies een huis als de onze, zodat we zonder makelaar zo ons huis kunnen verkopen.

Tot slot hebben Laurens en ik bijna elke week wel een online meeting. De ene keer leren we van member-care wat het betekent dat onze kinderen third culture kids worden, en de andere keer erna hebben we contact met een psycholoog in Californië omdat we mentale testen hebben ingevuld. Elke meeting begint met gebed, wat ons inspireert.

10 januari

'Let op, ik ga nieuwe dingen doen.' Deze tekst uit Jesaja 43 is de leidraad voor deze maand. Na een lange vliegreis met vertraging en een zoekgeraakte koffer met lievelingsknuffels van de kinderen zijn we in Texas aangekomen. Oma is mee als nanny voor de kinderen zodat wij de training kunnen volgen. In Texas zit de campus van Mercy Ships en alles daar ademt geschiedenis uit. Van het grote anker bij de ingang, tot de houten spelletjeskast die nog aan boord van de Anastasis heeft gediend. Laurens begint met de basistraining die vereist is als zeevarende, waar hij branden leert blussen en hoe je moet overleven op zee. Ondertussen volg ik een paar online cursussen over Child Safety en Child Abuse. Het zijn niet altijd makkelijke onderwerpen, maar

NIEUWSBRIEF

LAURENS & ANNE MARIJE

wel belangrijk om informatie te vergaren omdat we straks in een community dichtbij elkaar gaan leven.

De campus is een prachtig terrein, waar je uren kunt wandelen in de bossen of over het uitgestrekte terrein met wuivende pluimen. In de zomer zijn er slangen, maar nu in januari is er 'geen kip' te zien. De laatste twee weken volgen we het *onboarding* programma en Jackie en James hebben daar hun eigen kinderversie van. We krijgen les over de God die we dienen, hoe je armoede definieert (als het ontbreken van *shalom*, dus dan kun je rijk zijn en toch arm!) en op welke manieren God tot ons spreekt. Ook leren we over deze periode waarin we ons bevinden, de transitieperiode die voelt alsof we in het midden staan van een wankelende loopbrug. Het oude normaal is er niet meer, maar het nieuwe normaal is nog onbekend. We hebben afscheid genomen, maar hebben geen idee wat ons te wachten staat. We leren en ervaren dat verandering moeilijk is, maar ook dat God er is. We ervaren Hem op zoveel nieuwe manieren als we van tevoren nooit voor mogelijk hadden gehouden. God zorgt. Voor ons en onze kinderen. En ook voor onze ouders en familieleden die achterblijven. Betty-Lou, een dame van 88 jaar die jaren bij Mercy Ships op de schepen heeft gediend, vertelt dat zij het speciaal op haar hart heeft om te bidden voor onze families die achterblijven. Wat een bemoediging!

In de weekenden gaan we met de gehuurde auto erop uit naar de Starbucks, de rozentuin van Texas en Forth Worth (een cowboystadje).

10 februari

En nu zit ik in het grote raamkozijn van onze familiecabin en schrijf ik deze nieuwsbrief. De zon schijnt buiten, het is zo'n dertig graden en de komende maanden wordt het nog warmer voor het regenseizoen in april begint. Gelukkig is er aan boord airco, waardoor we heerlijk kunnen werken, spelen en slapen. De eerste schooldag zit erop en ondanks dat alles in het Engels is, hebben Jackie en James genoten. Ze krijgen gym buiten op het speeldeck waar ook een zwembad is, dus de afgelopen week hebben ze daar al veel in gelegen. Kate en Harper 'keutelen' bij mama. De verhuisdozen zijn inmiddels uitgepakt. Het eten kunnen we halen in de *diningroom*, 3 keer per dag. En ook de afwas wordt gedaan. Mij rest dus het schoonhouden van de

NIEUWSBRIEF

LAURENS & ANNE MARIJE

cabin, en de was. Want ja, buiten spelen op het deck betekent hier gitzwarte handen en voeten want we wonen nu echt op een schip, dat in een haven ligt waar wordt gewerkt.

Laurens is begonnen als supply manager, en dat is hard nodig na een paar maanden niemand te hebben gehad. Hij heeft er veel zin in om het te gaan stroomlijnen.

In ons dagboek stond vanmorgen dit stukje nav de bijbelvertaling The Message: Efeze 2:7-8: 'Nu heeft God ons waar hij ons hebben wil. Daarbij heeft hij alle tijd van deze wereld en de toekomstende, om ons te overstelpen met zijn genade en goedheid in Christus Jezus. Onze verlossing is honderd procent zijn idee en zijn werk. Het enige wat wij hoeven doen is hem vertrouwen dat hij het doen zal. Van het begin tot het einde is het een geschenk van God! Wij spelen daar geen hoofdrol in.'

Tomas Sjodin schrijft daarbij: 'Wij spelen geen hoofdrol. De beste plek in het leven is daar waar God de eerste plaats mag innemen. Als wij ons leven, ons hart en onze dag in Gods handen leggen, zijn we waar God ons hebben wil. Dat is ook de plek waar onze eigen diepste wensen de kans krijgen om vervuld te worden. Dat die plek bestaat is geheel zijn verdienste, honderd procent.'

Ik hoor Harper wakker worden, tijd voor een fles!

Bedankt voor het lezen van de nieuwsbrief. Bedankt voor het meeleven. Bedankt voor het geven. En vooral: bedankt voor jullie gebed. God is een God die hoort en verhoort.

van een hemels paradijs.

Gebed en dankpunten:

- Dankbaar dat iedereen veilig op de bestemming is aangekomen
- Dankbaar voor de kinderen in het ziekenhuis aan boord die een nieuwe start krijgen. Deze maand gaat het om kaakreconstructies en hazenlippen
- Dankbaar voor Jackie en James voor de lieve juf
- Dankbaar voor de andere kinderen in de community die nieuwe vrienden zijn geworden van de kinderen
- Jackie, James en Kate zijn heel dankbaar voor het zwembad en speeldeck
- Gebed voor de oma van Anne Marije, omdat opa is overleden
- Gebed voor nieuwe crew. Die is nodig zodat de operaties door kunnen gaan

Verjaardagen:

- 14 maart, Kate
- 13 April, Jackie